

volgens leven is een aaneenschakeling van afschuwelijke wreedheden, schandelijke uitpattingen en huichelachtige godsdienstige oefeningen. Alle aanzienlijken, die hem in zijn macht zouden kunnen beperken, en alle adellijke grondbezitters, wier schatten hij begeert, tracht hij uit den weg te ruimen. Om zich voor de wraak van den adel te beveiligen, trekt hij zich terug op het kasteel Slobode, dat door hooge wallen en diepe grachten is omgeven. Hier omringt hij zich met een afzonderlijke lijfgarde, de Opritschniks, die hij met geschenken overlaadt, en wien hij toestaat, ongestraft te rooven en te moorden, — mits ze hem gehoorzamen. Hier sticht hij een geestelijke broederschap, en verricht hij ijdele godsdienstige ceremoniën: elken morgen om vier uur moeten de monniken in de kerk zijn, Iwan zelf luidt de klok. Hij bidt en zingt met hen. Aan tafel spreekt hij graag over godsdienstige onderwerpen. En na dit alles gaat hij naar den zoogenaamden pijnhof, waar steeds honderden gevangenen hun vonnis afwachten. Dan laat Iwan hen folteren en ter dood brengen.

Tot het jaar 1584 regeerde dit monster over het arme Russische volk. ☒

Iwan op den grauwen wolf.

De wolf, van ouds beschouwd als incarnatie van bloeddorst en wreedheid.

Wreedheid en bloeddorst, schoon voor eenige jaren getemd, hebben Iwan den Verschrikkelijke gevoerd en voortgejaagd. En om hem heen is het Russische rijk, en het half barbaarsche Russische volk, als een groot, duister wild woud. Geen sterke, zegenende hand, die in den chaos orde scheidt. Slechts de bloeddorstige wolf, die sluipt, en rent, en schrik aanbrengt....

Hoe vreeselijk moet het einde zijn geweest voor dezen vorst!

De jaren, die hij regeerde, doen me denken aan de jaren van een ander vorst, en de geschiedenis van een ander volk.

1533: het geboortjaar van Willem van Nassau...

1584: het jaar, waarin de Vader des Vaderlands, getroffen door 't moordend lood van een booswicht, neerzinkt en bidt: „Mijn God, erbarm u over mij en over dit arme volk.” ☒

Welk een verschil!

Welk een zegen Gods voor ons volk, *zulk* een vorst te hebben mogen bezitten! ☒

☒

K. T. B.

DE EERSTE CHRISTELIJKE SCHOOL TE BUDAPEST ☒

HET WILHELMUS!... VOL VUUR WERD HET gezongen door Hongaarsche kinderen in den tuin van de zoo juist geopende Juliana-school in de Wilhelminalaan te Budapest!

Het waren de eerste 120 leerlingen der eerste Christelijke school te Budapest, Maandag 13 September j.l. geopend, die ons volkslied hoog lieten opschallen.

't Was alsof wij in Holland waren, toen al die reine zuivere kinderstemmen opklonken om hulde en dank te brengen aan zooveelen in Holland, die aan de oprichting van deze school hebben bijgedragen.

13 September was een heerlijke, zonnige feestdag! 11 uur precies ging de poort, die toegang gaf tot het feestterrein, open. Dr. L. Ravasz leidde den heer H. Colijn, oud-minister, en de afgevaardigde van het Hollandsche Comité,

binnen. Een eerewacht van padvindere salueert, en o zoovele gelukkige kindergezichten lachen hen tegen. Alle meisjes waren in kleurige Hongaarsche dracht. Allen hadden bloemruikers in de hand, zowel de jongens als de meisjes.

Met een innig gebed opende Dr. Ravasz de plechtigheid, en droeg deze school met al haar nooden Hem op, van Wien al onze verwachting is, en zonder Wiens gunst wij tevergeefs zouden bouwen.

Na een korte inleiding van Z.Ex. Némethy, opper-curator, werd met groote aandacht geluisterd naar de schitterende rede van den heer Colijn, waaruit wij het volgende overnemen.

Deze school wil een Christelijke school zijn, een school met den Bijbel, d.w.z., dat zij uitgaat van de gedachte, dat al onze levensuitingen gericht moeten zijn, om, in de wereld levend, daarin God te dienen en te verheerlijken. Dat toch is het wezen en het doel van alle echte leven, om zoo te kunnen leven hebben we een regel noodig, waarnaar wij ons richten en die regel is voor ons het geschreven Woord Gods. Daarom heeft ook de kerk van alle eeuwen waarde gehecht aan de kennis van het lezen en schrijven, om die Schrift te kunnen verstaan en heeft vooral de Reformatie hierop sterken nadruk gelegd. Wel is het geen lichte eisch, een school met den Bijbel te zijn, want dat houdt meer in dan den Bijbel op de school toe te laten en er nu en dan eens uit te laten lezen. Dat beteekent naar Luthers woord: dat de Bijbel de school moet regeeren, dat de geest van de H. S. in alle onderwijs binnendringt en daar immanent (inwonend) werkt. Zulk onderwijs op de school is dan in harmonie met wat het huisgezin en de kerk doen bij de opvoeding der jeugd, en voorkomt mitsdien een gedeelde en gebroken opvoeding, die het jeugdig kinderhart en kinderverstand in verwarring zouden brengen. Maar ook kan men noch zijn eigen tijd noch die van vroegere eeuwen leeren verstaan, indien men de Christelijke levensgedachte niet haar volle plaats ook bij het onderwijs inruimt, indien men het Christendom in de wereldgeschiedenis niet telkens naar voren brengt. Onze kinderen hebben op zulk onderwijs recht. De kennis van Gods Woord is onmisbaar voor de vorming van geweten en gemoedsleven, maar ook uitermate nuttig voor de verbreiding van algemeene kennis.

Het Christelijk grondbeginsel is voor de school wat de elektrische centrale is voor het bedrijfsleven. Uit dat Christelijk grondbeginsel moet de stroom geleverd worden 'voor het geheele leersysteem.

Uw school, zoo besloot spreker, kan van groote beteekenis worden voor den bloei van het geestelijk leven, voor de kracht ook van het nationale leven in Hongarije, en daarom komt vanzelf ons de bede op de lippen, dat God Zelf deze school doe groeien en bloeien en tot de eersteling maken van een lange rij van navolgers.

Reeks van sublieme gedachten, die ook ons Christelijk onderwijs in Nederland moeten inspireeren.

Met hoeveel belangstelling de Hongaren luisterden, toonde het herhaald „Elyen”-geroep of „ugy vaz” = juist zoo is het.

Daarna werden gesproken, uit naam van het Nederlandsch Comité, woorden van dank aan allen, zowel in Holland als Hongarije, die hard mede gewerkt hebben tot de verwezenlijking van dit doel. Z.Ex. K. Graaf Klebelsberg, Minister van Onderwijs, werd met name genoemd, omdat hij, door ruime subsidie voor de leerkrachten, de persoon geweest is, die de oprichting van deze school mogelijk gemaakt heeft.

Nadat Graaf Klebelsberg en andere sprekers het woord hadden gevoerd, besloot Dr. Szábo de plechtige vergadering met gebed. Nog werden gezongen: de lievelingspsalm der Hongaren (Psalm 90 : 1.) en het Hongaarsche volkslied.

Allen, die de kracht van het Christelijk onderwijs kennen, zullen zeker met groote belangstelling volgen deze herleving der Christelijke school te Budapest. Wij mogen hopen, dat na niet al te langen tijd er nog een tweede Christelijke school geopend zal worden: er moesten voor onze eerste school reeds kinderen worden geweigerd.

Wij zijn dankbaar, dat H. M. de Koningin deze school den naam laat dragen van Het Kind van Holland, onze Prinses Juliana. ☒

BUDAPEST.

C. M. E. KUYPER.



Hongaarsche kinderen zingen het Wilhelmus